

Убедени, че всяка организация на гражданското общество трябва да обяви своите идеи, ценности, принципи, основни начала и мотиви, които я движат, с настоящата платформа предлагаме да се присъединят към нас всички български граждани, които я намират за приемлива и отговаряща на вижданията им за бъдещето на България.

Идейна и ценностна политическа платформа на коалиция „Десните“

За десният политически път

Коалиция „Десните“

Идейна и ценностна политическа платформа на коалиция „Десните“

Ние, **десните хора**, обединени в коалиция „Десните“:

- убедени във върховенството на **Вселенския Разум**;
- съзнаващи **свободата и отговорността**, която носим в себе си като човеци;
- уважавайки и следвайки националните **традиции, морала и приличието**, завещани от предците ни;
- спазвайки **правата и задълженията**, учредени от Конституцията и законите на страната, както и тези, които произтичат от международните договори, ратифицирани от Република България;
- за да можем **мирно, добросъседски, разумно и хуманно** да живеем и да се развиваме;
- убедени, че всички хора сме създадени с равни права за **живот, свобода и естествен стремеж към щастие**;

учредихме тази платформа на десните политически **идеи, разбирания, принципи и ценности**, които изповядваме, за да покажем какво отношение имаме:

- към човека и гражданина;
- към съвместния ни живот в България;
- към другите общности, държави и международните съюзи, с които искаме взаимно да си сътрудничим;

в стремежите към мир и хармония, благосъстояние и добруване, равнопоставеност, развитие и просперитет, за да следваме и постигаме постоянно целта, която смятаме за най-важна – **достоеен живот за всеки български гражданин**.

Убедени, че всяка организация на гражданското общество трябва да обяви своите идеи, ценности, принципи, основни начала и мотиви, които я движат, с настоящата платформа предлагаме да се присъединят към нас всички български граждани, които я намират за приемлива и отговаряща на вижданията им за бъдещето на България.

Нашето виждане за смисъла на политиката и отговорността на държавата

Ние виждаме смисъла на политиката в задачата да усъвършенстваме държавата и институциите така, че те да служат пълноценно на обществото, да помагат на хората да реализират себе си и да разгръщат свободно своя потенциал. Смятаме, че чрез политиката държавата следва да осигурява на гражданите си спазване на изначалните им **права за свобода, собственост, справедливост, социална сигурност и равенство пред закона**.

За да постигнем мирно и устойчиво развитие на България, ние смятаме, че в основата на вътрешните и междудържавните ни взаимоотношения трябва да стоят взаимното уважение, интерес, ползи и споделени ценности. Смисълът на държавата и постоянната задача на политиката според нас е опазването на правата и свободите, суверенитета, достойнството,

конкурентноспособността на икономиката, културната идентичност на българските граждани и националната сигурност на България. Силовите действия, дори когато се определят като превантивни, смятаме за изключени от арсенала на дясното държавническо поведение, освен когато са продиктувани от пряка заплаха за гражданите, свободата и целостта на държавата и общността, в която сме приели да живеем и членуваме. Ние почитаме и отстояваме българската култура и традиции, но също така смятаме, че политиката ни трябва да черпи енергия и от взаимоотношенията с по-големите регионални, континентални и глобални общности.

Смятаме, че политиката следва да изгражда достатъчно сплотено национално общество, което е добронамерено и отворено чрез държавата си към инициативи, целящи да заемем достойно място в междудържавните и наднационалните отношения и структури. Вярваме, че ние българските граждани можем и трябва пълноправно да участваме в определянето на хоризонтите на човечеството, отстоявайки ценностите си и защитавайки интересите си.

За десния политически път. За десния модел за организация на държавата, обществото и отношението към личността.

Политическите средства за постигане на нашите цели са динамични защото те се определят от променящите се потребности на държавата, обществото и хората, но начинът за постигането им е от изключителна важност. Ние десните смятаме, че насилието, революциите, авторитарните, централизираните и тоталитарните режими и идеологии, са неприемливи и непродуктивни за реализацията на хуманни политически цели. Смятаме за недопустими също така, нечестните и несправедливи практики, които нарушават хармонията и балансите в обществото. Поуките на близкото минало трябва да ни предпазват от повторение на грешките и да ни водят към изграждането на по-добро бъдеще.

Своеобразната „вяра“ в идеологията, постулирана от левите (социалистите и комунистите), предопределя разделението между политическите отражения на духовните концепции за левия път и десния път. Независимо от факта, че в светските държави религията е отделна и независима от държавата, Западна Европа е приела и изповядва християнските ценности, които в продължение на повече от 2000 години се превръщат в основа на дясното мислене и поведение в личен, и обществен план. Левият път освен бездуховен е също така и път, който ограничава частната собственост и свободната инициатива – левите или експроприират имущество, или ограничават собствеността, чрез което отнемат индивидуалната свободна воля и предприемчивост на човека, заменяйки ги с централна плановост, колективност и партийност, която монополизира едновременно икономиката, политиката и държавата, като определя правоимащи, подобни на висша каста – кастата на номенклатурата.

В днешно време тази каста е мутирала в олигархия и партокрация, които осребряват властта, след което трансформират икономическите си възможности отново в политическа власт и управленски позиции. Този процес превърна демокрацията в България във фасада, зад която мимикрират същите номенклатурни лица и техните наследници, които изземвайки и довеждайки до абсурд десни икономически идеи и доктрини, се опитват да заличат границите с дясното, да го изпразнят от съдържание и да пледират неговата несъстоятелност. Ето защо

ние смятаме, че трябва да поставим отново ясната разграничителна линия в политиката между лявото и дясното, така както в нравствените си и морални схващания категорично различаваме доброто от злото.

Първата и основна разлика между десния и левия път, между десния и левия човек, между дясното и лявото в политиката, са изповядваните ценности, принципи и правила за политическо поведение, а първият и основен избор „дясно - ляво“ е изборът между християнските ценности и социалистическата идеология. С това не искаме да кажем, че е задължително човек да следва някаква религия. Ние искаме да построим и да заживеем в етично общество, което уважава както индивидуалната нравственост, вероизповедание и личен морал, така и политическите разбирания за живот в общност, които си поставяме за цел да съчетаваме и хармонизираме. Смятаме, че това е път за превръщане на политиката в почтена общественополезна мисия. Този процес е в основата на просперитета на Европа, където конвергенцията между консервативното дясно и модерното дясно е довела до положението християнските ценности да се превърнат в общоприети, независимо от това дали един човек е религиозен или не е. Консерватизмът отстоява вероизповеданието, пренасяйки в политиката и обществения живот неговите основни постулати. Модернизмът обаче, дава своите отражения в реформирането на консерватизма до модерна дясна политическа доктрина, която по етични съображения отказва да ползва религиозните чувства и енергия за политически цели. Така, без да е заложена принадлежност към вероизповедание, дясното, което ние изграждаме, приема консервативните и модерните ценности, поради което не е необходимо да има религиозна основа на персонално ниво. Основните цели са концентрирани около хармоничното съчетаване на общото благо и личното благополучие, като материалното и духовното не се противопоставят, защото са базирани на общи ценности - християнските.

Това, което обединява дясното разбиране за ценности е, че отделният човек никога не бива погълнат от обществото. Дясното разбиране за човека не противопоставя личното и социалното добруване, а търси механизми за тяхното достойно съгласуване. Достойнство означава правото всеки сам да определя своята вяра и законните пътища за постигане на своето благополучие. Правото всеки сам да определя формата и съдържанието на своето щастие е знак за нивото на свободата на самото общество. Постмодерното дясно означава съчетаване, компромиси, разум и по-дълбоко разбиране за човека, предопределен двояко – както от принадлежността му към обществото, така и от спецификата на отделната човешка личност. Постмодерното дясно означава гъвкава обществена среда с много форми на свобода, поддържани от работеща правова система, позволяваща постигането на благополучие на много нива - лично, групово, корпоративно и обществено. Благополучието е терминът, с който постмодерната дясна идеология примирява гледните точки на отделния човек и на обществото. Това обяснява паритета, постигнат в нейните рамки, както към отделния човек, така и към човешките общности, които създават блага и намаляват бедността на другите край себе си.

По този начин, политически, общото и частното се допълват, а благото се постига без прекомерно засилване на ролята на държавата и облагодетелстването на някоя социална прослойка. Ако в настоящия момент този тип дясно мислене все пак изисква акцентирането върху някакъв групов интерес, за нас това е опазването и стимулирането на средната прослойка като икономическа категория, на активните граждани, които с бизнеса си и с

обществено полезните си дела развиват общността, създавайки работни места и генерирайки инициативи, чрез които се солидаризират със социално слабите. Въпреки този ситуационно-времеви акцент, ние приемаме, че всички права могат да бъдат само индивидуални, а не на групи от хора; че произтичат от природата на човека и не могат нито да се предоставят, нито да се ограничават от държавата.

Оттук следва и нашето убеждение, че държавата може да играе ролята само на регулатор на икономическата и политическата инициатива на гражданите, като изключим някои от специфичните ѝ функции, които не могат да бъдат обект на частна инициатива и засягат общостта, а не индивида – националната сигурност, външната политика, вътрешния ред и други подобни. Като изповядваме демократичното разделение на властите, ние смятаме, че държавата трябва да закриля придобитата със законни средства частна собственост, предприемаческата и политическата свобода, че трябва да работи заедно с обществото за добруването му, да следи за спазването на закона и да се грижи за разширяване на възможностите за свободен и неманипулиран индивидуален и групов избор. Чрез законовата си уредба и надзора върху спазването ѝ, държавата трябва да гарантира възможно най-широките свободи за лични и групови инициативи, и без да се припокрива с обществото, следва да бъде сред неговите най-важни стожери. Смятаме, че гражданинът в така устроена държава и в такова общество следва да избира и решава лично, сам да преценява кога да действа самостоятелно и кога да се свързва с други хора в групи, професионални сдружения и виртуални общности в името на своето и на общественото благополучие. Смятаме, че хората в едно такова общество са свободни и отговорни за собствените си действия, а правителството не само не може, но и не бива да се опитва да ги ограничава.

Ние, десните, сме привърженици на децентрализиран модел за устройство на държавата и отстояваме „принципа на субсидиарността“ – проблемите да се решават там, където са възникнали, когато това е от компетентността на местните власти, без да се налага намеса от по-високо държавно ниво на управление. Ние държим на силните местни власти, на които да се предоставят по-голямата част от данъчните ресурси събрани в съответната община. Фискалната децентрализация позволява на местната власт да бъде автономна и да обслужва интересите на местната общност, а не на партийните централи. Този принцип постига още една голяма цел – запазва възможността на хората да работят там, където живеят, без да им се налага да следват централизираните ресурси. Част от решението на икономическата, вътрешно-миграционната и демографската криза се крие в този децентрализиран подход.

Изброените дотук, макар и накратко, основни отличителни характеристики съвсем отчетливо позволяват да се разграничи дясната от лявата политическа култура. Десният политически път според нас е основан на свободата, отговорността, ценностите, частната собственост, инициативността, индивидуалните човешки права и съобразяването с нуждата от социализация на човека, а левият - на реактивността, груповия интерес на мнозинството, водещата роля на държавата, преразпределяща блага не чрез пазара и конкуренцията, а чрез бюджета и властта. Докато за лявата номенклатура каузата е властта, за десните властта е безсмислена без кауза. Ние, десните, отричаме властта като самозадоволяваща се кауза – такива са само левите тоталитарни и авторитарни или централизираните власти, които извличат лични ползи от и чрез нея. Ето защо десните търсят активно властта, когато обществото изпадне в криза – всяка криза ражда своята кауза и мотивира десния човек да бъде

политически активен, защото ако всичко в държавата му е наред, той се занимава със себе си, семейството и частния си икономически, и културен интерес. От изложеното дотук ясно се очертава категоричната същност на дясното, не просто като политическа нагласа, но преди всичко като светоглед, като осъзнание и като промислена цялост основана на утвърдени ценности.

За политическия център

През 2001 година върху политическото устройство на България бе нанесен удар, който започна активно да руши току-що укрепилото се дясно. При появата на силен център политиката започва да губи своята същност и бързо се превръща в търговия. Това явление стана факт и започна катастрофално да се разраства, с коалиционното сътрудничество между малката (дотогава) либерална партия ДПС и нововъзникналата либерално-месианска НДСВ.

Либералното мислене по своята системна радикалност прилича в известна степен на също така радикално настроеното социалистическо мислене. Това обяснява защо толкова често виждаме в политическата практика либерално-социалистически коалиции, които като правило задълбочават кризите, предизвиквайки крайно разслоение на обществото. В момента България е един от най-ярките примери за държава, в която нарастват противоречията между крайно бедното население и либералните и левите капиталисти, които възпроизвеждат този модел и ще продължават да го възпроизвеждат докато той не предизвика поредната национална катастрофа или революция. Дясното мислене застава в противовес като разумна алтернатива, като своеобразен и нерадикален компромис между социалните и индивидуалните ценности, като разумна мярка в преплиташите се гледни точки на миналото, настоящето и бъдещето, търсейки формирането на средна масова прослойка, която да приеме като защитник на интересите си характеристиките и ценностите на една постмодерна, дясна народна партия (коалиция).

Центърът, освен всичко друго, не може и няма как да прави реформи (основна функция и отговорност на политиката), центърът е неподвижен - заличаването на политическите полюси изключва политическото "перпетуум-мобиле". Желанието на центъра е да стои на място, около него да се въртят както левите, така и десни, и това винаги е мястото на властта заради самата власт, а не заради развитието/движението напред и налагащите се от времето промени. Ето защо политическият център дори и да иска не може да бъде реформаторски, такъв център по дефиниция е компромисен и консуматорски.

За разлика от центристите либерали и производното им либертарианство, ние десните приемаме да бъдем носители и на отговорността, а не само на свободата, защото съзнаваме, че бедността, болестта и невежеството са спирачка не само за индивидуалното развитие, но и за общия напредък. Ето защо десните хора сме склонни да захранваме с част от собствените си ползи един солидарен модел на здравно, образователно, социално и пенсионно осигурително поведение, без този модел да е непременно управляван от държавата. Едно зряло дясно общество съумява да делегира за управление тези обществени услуги на частни корпорации, под регулиращата функция на държавата.

Ние, десните, смятаме че политиката и управлението са преди всичко служба в полза на обществото и хората, така че политиците следва да носят отговорност пред тях, както и пред закона. Политическата безпринципност и консумацията на властнически възможности, без полза за суверена – българските граждани, ние смятаме за пренебрегване на естеството на политиката и нанасяне на вреда за поколенията. Ако политиците не изпълняват своите задължения и практикуват властническа безотговорност, то следва да бъдат наказвани от избирателя защото, ако някой не изпълнява задълженията си и не бъде наказан, тези които ги изпълняват достойно и с отговорност, биват измамани, а истинските потърпевши са държавата и народът.

За възможностите за разширяване на политическата десница

Опитите за запазване на дясното след 2001 година не бяха особено успешни, защото освен мерките за либерално-социалистическото му разрушаване се добавиха и агресивните политически усилия дясното да бъде размито и премахнато. Особено силни станаха тези усилия след 2009 година (когато на власт дойде една авторитарно-популистка партия), което забави съвременното политическо оформяне на българското общество и доведе до сериозни негативни последствия. Дясното е необходимо и възможно, то има образец в европейското политическо устрояване, с което сме свързани, има и своята опора в средата на голям брой интелигентни, самостоятелни и високо културни хора с гражданско битие и европейска нагласа. Тази опора трябва да се разшири. Днешното политическо дясно е редно да се опре и на хората с малък, семеен и среден бизнес. Средните и дребни фирми са тези, които в неравностойна борба с корумпираното управление и нелегитимно оформилия се едър капитал, произвеждат по-голямата част от brutния вътрешен продукт на днешна България. Те са основата на постмодерната дясна прослойка, които биха подкрепили истинска дясна политика подпомагаща тяхната дейност, а също така и дясната идеология, оценностяваща и легитимираща тяхната активност. Десни са също така и всички смели, отговорни и разумни хора, които искат да поемат лична отговорност и самостоятелно да се справят с предизвикателствата на живота, независимо от това, че могат да пребивават в попрището на наемния труд – защото **дясното не е икономическа категория, а начин на мислене!**

За човешката индивидуалност и нейното личностно и гражданско достойнство

За нас, десните, човекът е обособена индивидуалност, а не колективно същество и това произтича от високото ниво на развитие на съзнанието му. Всеки човек притежава свободна воля и възможност за избор. Това е валидно до момента, в който бъде силово подчинен или сам се откаже от свободата си, за да я замени срещу сигурност, храна, издръжка и други битови нужди. Точно тук се намира според нас фактичката гранична линия между дясното и лявото мислене, линия обусловена от нуждата и неспособността за самостоятелното ѝ задоволяване. Или от страха пред отговорността, която съпътства всяко свободно същество, което знае, че ще понесе всички последствия от собствения си избор и взетите решения. Да се понесе тази отговорност е практически невъзможно за хора без вяра в обективността на истината, без свобода на духа и будност на съвестта, без ценностна система, която да им дава устойчив

ориентир и позволява да се прави обективно разграничаване между добро и зло, и съзнателно да се избира доброто, независимо от последствията и трудностите, които биха се появили. В такива ситуации лявото мислене избира сигурността и се сгушва в колективните защиты подчинявайки се на стадно чувство или конкретен закрилник (автократичен лидер, синдикат, партия, държава), а дясното мислене поема рисковете и активно се бори за запазване на свободата си, индивидуалния си облик и общността си от себеподобни.

Ето защо десният човек иска сам да печели парите си, сам да се грижи за себе си и за семейството си като разчита на своите способности, смелост, решителност, труд и постоянство – това е и основата на неговата независимост и достойнство. Опора за такава личностна смелост и зрялост, Европа култивира с хилядолетия в лоното на християнските ценности, опирайки се на духа и разбирането на човешката същност като Божия образ и подобие. Без християнските ценности, потъвайки в безверието и безнадеждността на диалектическия материализъм, човек се изправя незащитен пред най-големия от всички страхове – този от смъртта. А приемайки ги, човешката свобода престава да зависи от други хора или институции, престава да бъде относителна категория, престава да зависи от обществена или междуличностна договорка и се превръща в творческа потенция. Хегел така определя християнството - като "религия на свободата", а Маркс дава определение на пролетариата като „оцеляващ“, като класа, която не би се съхранила без насилие и „диктатура“ върху по-напредналите човешки събрата. Така дойде Великата октомврийска социалистическа революция и замени „пътя на еволюцията“ - чрез усъвършенстване, с „пътя на революцията“ – чрез насилие, експроприация и диктатура над можещите и свободните. Това е и разликата между десния път – този на еволюцията на индивида и обществото, и левия път – пътя на колективизма и правото на болшинството. Тези два пътя се отразяват и в устройството на държавите, изградени и управлявани от личности въз основа на ценности, или от пролетарската, социалистическа, бивша и настояща номенклатура. Първите са държави на човешките права и свободи, гарантирани от плуралистично устроени общества, правов ред, пред който всички са равни и отговорни, демократични правила за общоживееене, децентрализиран начин за вземане на решения, зачитащ човешката индивидуалност и достойнство. Вторите – тоталитарни или допускащи гражданите най-много до „свободите“ на „демократическия централизъм“, запазващи функциите на преразпределител на общи блага в полза на своя електорат, партийни активисти, партийни капиталисти или партийни олигарси. Този модел на лява демокрация успешно прикрива лявата плутокрация зад лозунга, че левите са добри и справедливи защото искат да постигнат чрез преразпределение всички да имат по равно. За разлика от тях, ние десните искаме всички да имат равен шанс да имат, защото така е справедливо. А човешкото достойнство вирее само на такава основа – основата на правдата, справедливостта и резултата от положените лични усилия. По тази причина само на десните се удава достойнството да бъдат и солидарни – като споделят придобитото и възможностите си с тези, които са в нужда и не могат без външна подкрепа.

Ето защо в центъра на нашата политика поставяме човека като личност и неговото човешко и гражданско достойнство. За нас гражданин не означава характеристика по местоживееене. Гражданинът притежава стремеж към достоен живот в общност, към задоволяване на своите лични човешки потребности, но също така и поглед към нуждата на другите. Преди да бъде гражданин десният човек е преди всичко човек - той е стожер на семейството и своите близки, но като гражданин той е и активно солидарен - помагач на другите, а не пасивно социален -

очакващ помощ и подкрепа. Стремехът към достойно човешко и гражданско поведение поражда човешките и гражданските добродетели. Това са трудолюбието и грижата за себе си, семейството и общността; стремехът към знание и лично усъвършенстване; добродетелността, моралът и човешката нравственост като основа за добрите междуличностни и обществени взаимоотношения; взаимното уважение и зачитането на личното пространство; спазването на нормите на приличие в обществото; категоричното отстояване на човешките права и свободи; спазването на закона и изпълнението на гражданските задължения; търпимостта и толерантността към другите. Ние, десните смятаме, че достойнството ни се корени в това да бъдем граждани, а не поданици; действащи лица на публичната сцена, а не публика на политически спектакъл. Ние сме против фашизма, комунизма и всеки друг тоталитарен или авторитарен режим, защото те отнемат човешкото и гражданското достойнство на хората.

Въпреки ярката си индивидуалност, вече като гражданин, десният човек насочва вниманието си към тези цели и функции във и на общността, които са присъщи за нея като цяло и не са присъщи на членовете ѝ. Това са запазването на идентичността на общността и на нейните културни достижения, балансирането на вътрешните напрежения и противоречия - условия, без които тя не може да просъществува като общност. И прави това въз основа на обявени ценности и смислена кауза. Като гражданин, десният човек също така никога не забравя, че е преди всичко данъкоплатец и изисква средствата, които преотстъпва на държавата да бъдат оползотворявани с грижата на добър стопанин, при добро управление, прозрачност, публична отчетност и видим, доказуем резултат за ползите и ефикасността. Социалните преразпределителни функции, десният човек изисква да бъдат отделни от държавата и тези, на които е делегирано управлението им следва да бъдат отговорни пред платците на осигурителните вноски.

Десният човек иска честно и законно да се конкурира с другите хора и резултатите от неговия труд да създават не само материални, но и духовни ценности. Стремехът към съвършенство е водещият мотив, който го прави щастлив, а не само икономическият растеж. За десния човек частната собственост е свещена и неприкосновена, а правото на наследяване е толкова важно, колкото и животът, защото под общото понятие „собственост“, десният човек приема, че в това се включват неговият живот, свобода и имущество. И точно поради тази причина едни от най-висшите ценности на десния човек са зачитането на живота, свободата, достойнството и собствеността на другия. Справедливо и законно придобита материална собственост е частната собственост на физически лица и доброволно сдружени групи от хора, и тази собственост не може да бъде произволно отнемана от властта - правителствата не могат да преразпределят частното богатство или да предоставят специални привилегии на лица или групи от хора.

Всички мирни, доброволни, икономически и социални сдружения в частна и обществена полза са приемливи и легитимни за десния човек, защото той знае, че съгласието и взаимната полза са в основата на социалния и икономическия ред. Там, където конкуренцията и пазарът не могат да решат по почтен и справедлив начин въпросите за разпределението на благата, десният човек приема регулациите на държавата, защото съзнава, че има и естествени монополи, които не могат да бъдат обект на класическата частна инициатива и пазарните взаимоотношения. За десния човек е дефинитивно ясно, че алчността е факт и границите ѝ следва да бъдат контролирани.

За десните е дефинитивно неприемливо правителството да претендира за монопол над парите на данъкоплатците. Дясното правителство не фалшифицира стойността на парите, печатайки ги без покритие и напompвайки инфлация, дори в името на макроикономически цели. Десните съзнават, че това е начин за изяждане на бъдещето на децата ни и управляват отговорно спрямо техния, незаявен поради невъзможност, интерес. Правителството трябва да спазва закона, за да може да претендира и хората да го спазват. Правителството, юридическите лица и отделният човек за десните са равни пред закона. Правителството не следва да използва властова или икономическа сила с цел да моделира поведението на хората, да манипулира социални процеси, пряко да управлява икономиката или да моделира поведението на търговски субекти, или държави-партньори. **Така мислим ние, десните!**

За свободата, личната отговорност, справедливостта, равенството и солидарността

Свободата и справедливостта са истински гарантирани, когато държавата е равнопоставена с гражданите и юридическите лица в икономическата и административната дейност. Тя трябва да има точно толкова права в търговските и административните спорове, колкото физическите и юридическите лица. Никой, включително властта, не може да замести творчеството и предприемчивостта на хората. Само свободното творчество на инициативните и предприемчивите, на работливите и упоритите постига икономическо развитие. За нас свободата отключва въображението и таланта на човека; кара го да експериментира и натрупва личен и социален опит, да взема самостоятелни решения и да носи отговорност за тях. Свободата ни дарява възможността да изберем своя път, да рискуваме и носим отговорността за своя избор, да бъдем господари на своя живот.

Всеки здрав и правоспособен гражданин носи отговорност за себе си и за своето семейство. Тази отговорност е неотменима основа на неговото достойнство. Ние не искаме личните и семейните ни проблеми да ги решават други около нас. Всяко отнемане на правото и задължението на гражданите да решават своите проблеми ги поставя в унизително положение и пречи на тяхното развитие. Семейството е незаменимо в грижата за децата и възрастните и трябва да бъде защитено, за да се справя самостоятелно и с чест.

Справедливостта е във върховенството на закона и всички трябва да бъдат равни пред закона. Справедливостта заедно със сигурността е условие за пълноценността на свободата. Съдебната система дължи справедливост на всеки гражданин, на всяко юридическо лице, включително на държавните и местните институции, по всеки конкретен спорен казус. Съдът трябва да отсъжда единствено по закон и да третира всички лица по еднакъв начин. Ние, десните, не приемаме законът да бъде различен в зависимост от това за кого се прилага. Знаем, че законите у нас не са докрай справедливи и често са направени така, че да обслужват отделни лица, фирми и управляващите в момента. Затова държим да се упражнява правото на гражданите да участват в процеса на изготвяне, обсъждане и приемане на законите. Това право е важна пречка срещу несправедливите закони – такива, които обслужват корпоративни или групови интереси. Законът трябва да бъде еднакъв за всички.

Ние съзнаваме, че в свободното общество различията между хората поражда социално неравенство. Смятаме обаче, че различията и породеното от тях неравенство насърчават хората и фирмите да се състезават, за да бъдат по-добри земеделци, занаятчии, търговци, производители, новатори, учени, творци и професионалисти – защото личното благосъстояние на всеки зависи от него самия, от неговия труд, знание и способност за съзидание. Равенството не може да се налага със сила или с преразпределение на собствеността и богатата, защото това унищожават импулса за индивидуалното и общото развитие. И обратно, прекомерната диференциация и имуществено разслояване между хората накърнява достойнството както на богатите, така и на бедните. Ето защо поощряваме солидарността и взаимопомощта между гражданите и групите в обществото. Ние ценим всеки човек и затова сме готови да си помагаме взаимно. Плащаме данъци и осигуровки, за да поддържаме социалните системи; да гарантираме образование, здравеопазване и достойни старини на всеки; да предпазим социално слабите, техните деца и родители от нищета. Категорично смятаме, че макар и различни по даденост и семейно положение, всички деца трябва да имат достъп образование, здравеопазване, развитие и спорт, а майчинството трябва да бъде защитено. Ние сме за равни права и задължения на всички българи независимо от техния пол, етнически произход и вероизповедание. Затова заставаме категорично срещу всяка форма на ксенофобия, на етническа или религиозна нетърпимост.

Ние, десните, сме за общество, в което хората държат един за друг, работодателите се грижат за работниците, а последните са готови да споделят трудностите на своите фирми. Ние сме за общество, към което гражданите чувстват принадлежност и си помагат като българи навсякъде по света. Ние сме за европейска солидарност и виждаме своето бъдеще в ЕС. Искаме пълноценно да участваме в изготвянето на общите регламенти за решаването на общностните и националните проблеми, желаем успешното развитие на Европейския съюз и на страните членки. Ние сме защитници не само на своите, но също така на правата и свободата на другите.

За държавата и сигурността, за самоуправлението

Ние виждаме ролята на държавата в това да създава закони, които да поощряват хората сами да се грижат за себе си, както и да изисква спазването им от всички. Ние знаем, че ако поискаме от държавата да прави всичко за нас, както искат левите, тя може да го направи, но преди това ще ни отнеме всичко. Политическата власт в държавата трябва да бъде ограничена в конкретни функции, възложени ѝ от гражданите по общо съгласие. Тя трябва да осигурява условия за човешката дейност, а не да предписва нейното съдържание; да издига стълбата на възможностите и да поддържа социалните мрежи под нея. На гражданите и обществото са нужни йерархия и политическо управление. Лидерството обаче трябва да носи онази воля, компетентност и пример, които вдъхновяват хората, а не ги командват. Ние сме за разделение и взаимен контрол между държавните власти; срещу каквато и да е форма на концентрация на неограничена власт в едни ръце или в една институция. Ние сме за това държавата да изпълнява публичните си функции и да разполага със средства за това, включително да брани свободната пазарна конкуренция, защото само тя има властта и силата да се противопостави на монополите.

Криминално забогателите, олигархията и плутокрацията се появиха у нас по време на прехода, защото конформистките, консуматорските, нереконструкторските управления съзнателно разградиха държавата. Ние искаме силна, авторитетна и отговорна държава. Всички изостанали в своето икономическо развитие страни възлагат на своите държави специални функции за догонване на развитите. В изпълнение на тази функция държавата създава допълнителни стимули и облекчения за инициативността и предприемчивостта. Държавата налага ограничения, за да защити стабилността на националната валута. Събира данъци, за да финансира възложените ѝ по закон дейности. Но всяко отнемане на допълнителни приходи лишава гражданите и фирмите от възможности за потребление и инвестиции. Ние сме за това държавата да събира толкова данъци, колкото са необходими да изпълнява като разумен и пестелив стопанин своите функции. Всеки пропилян лев от държавата е загуба на енергия за растеж на общото благосъстояние. Всички намеси на държавата в икономиката трябва да стават в рамките на разумен баланс. Ние сме за това държавата да бъде овластена да поддържа този баланс между сигурност, справедливост и свобода така, че да стимулира развитието и икономическия растеж.

Сигурността е условие, без което благосъстоянието не може да расте. То се създава и увеличава само когато на хората е гарантирано да се ползват от своя труд и собственост, само когато семейството може да увеличава и наследява богатата, създадени от неговите членове. Първи и основен дълг на демократичната държава е защитата на гражданите и тяхната собственост. Ние смятаме за неприемлива замяната на нашата гражданска сигурност с полицейщина, властови произвол и репресии или с протекции от криминални босове. Смятаме за неприемлива и абдикацията на държавата от гарантирането на реда в обезлюдените области на България. За да гарантират сигурността си, гражданите приемат доброволно някои ограничения на своите свободи, но в зависимост от конкретните условия, между тяхната сигурност и тяхната свобода трябва да има конкретен баланс. Ние сме за такъв разумен баланс, като не приемаме да се жертва нито абсолютно задължителната сигурност, нито крайно необходимата свобода.

Ние сме за това всеки проблем да се решава на мястото, където възниква, от хората и властите, които засяга. Затова вярваме в способността на местното самоуправление да носи отговорността да решава всички свои въпроси и искаме то да има необходимите законни правомощия за това. Противното води до вредно разрастване на централната администрация. Ние сме за това нашата страна да решава своите национални проблеми така, както преценява, и със средствата, които смята за допустими. Обратното е недопустимо и води до раздуване на скъпо струваща национална и европейска бюрокрация. Ние държим ресурсите и средствата за решаване на проблемите да бъдат разпределени между властите така, че да се реализира ефективно самоуправление.

За благосъстоянието и реформите

Нарастването на благосъстоянието насърчава гражданската добродетел, подобрява качеството на живота, дава свободно време за семейството и за лично развитие. Повишаването на благосъстоянието на всички е безспорният общ интерес. Скоростта на нарастване на благосъстоянието е оценка за управлението. Упадъкът на качеството на живота е свидетелство

за икономически упадък и за вредна политика. Благосъстояние се постига единствено чрез бързо икономическо развитие. То създава по-добър свят и дава възможност да бъдат решавани неговите все по-трудни проблеми. Икономическото развитие е полезно, когато собствеността е основа за нарастване на богатството на индивида и семейството, и за проява на стопанска инициатива. Затова ние сме за неприкосновеност и защита на собствеността. Собствеността е неприкосновена само тогава, когато е гарантирано правото на собственика да се разпорежда със своето, да го стопанисва и ползва благата му. Пазарното стопанство е най-добрата среда за икономическо развитие. То е възможно само в условията на свободна конкуренция: между производителите – за пазарите; между хората – за по-добрите работни места; между учените и инженерите – за нови технологии и открития. Конкуренцията мотивира всички за повече и по-качествен труд и творчество, за предлагане на по-качествени стоки и услуги на по-достъпна цена. Тя насърчава инициативните да поемат риск и да реализират своите проекти, като така стимулира и икономическото развитие. Ние, десните, сме категорично срещу картелите и монополите. Тяхната злоупотреба с господстващо положение на пазара унищожава работни места, опразва семейните бюджети и лишава от перспектива инициативните и предприемчиви хора. Ето защо държим на силно антимонополно законодателство, възлагащо правомощия и отговорност на държавата за защита на честната конкуренция.

Ние ценим, уважаваме и се осланяме на предците си, следваме наследените национални обичаи, традиции и човешкия морал, но също така съзнаваме динамиката на съвременното и приемаме промените, които се налагат не толкова от човешката ни природа, колкото от бързо развиващия се свят около нас. Живеем в условията на стремително напредващи технологии и телекомуникации, които променят параметрите на всяка човешка дейност и я глобализират. Това диктува необходимостта от ускорено приспособяване към новото. Глобализацията проправя нови пътища, динамизира движението на стоки и услуги, на капитали и на специалисти, на инвестиции и пари, задава миграциите на човечеството.

България е част от НАТО. Ние гарантираме най-важното за нас - отбраната на страната си, чрез колективната му система за сигурност. Интегрираме се все повече в Европейския съюз. Тази интеграция е мощен стимул за нашето развитие защото се сблъскваме непрекъснато с нови реалности, които променят обществото и държавата ни, и ние трябва да посрещнем готови тези промени. Ние сме за това политическите институции да следват и дори, когато е необходимо, да изпреварват и прокарат предпоставките за нови икономически и социални решения. Затова ние сме за отговорно, навременно и систематично приложение на необходимите реформи. Реформите ни правят творци, а не жертви на променящия се свят. Когато се променя духът на времето, ние сме длъжни да намерим новите форми на битието.

За природата

Опазването на природата е израз на отговорността на десните хора пред бъдещето и идните поколения. Според нас, това трябва да бъде грижа на всички граждани и на институциите на централната и местната власт. Опазването на природата като ценност е традиция на десните партии в Европа и част от историята на демокрацията в България - първият граждански протест у нас бе в защита на околната среда, защото тоталитарния режим на БКП я принесе в жертва на

безполезна за хората индустриализация. Ние сме за устойчиво икономическо развитие, съхраняващо природата, като максимално ефективно, разумно и без разхищения оползотворява нейните ресурси, възобновяемата енергия и произведените отпадъци. Ние търсим решения за стимулиране на устойчивия растеж, но само в равновесие между интересите за нарастване на благосъстоянието и тези за опазване на околната среда. Качеството на живота се създава от благата, но самият живот е възможен само в чиста околна среда и съхранена природа.

За приличието

Представата за морал на хората е различна в зависимост от тяхното възпитание, традиции, вярвания и представи. Не е задължително човек да следва някаква религия, за да бъде добър, както религиозността на друго не е гаранция за добротата му. Ние живеем в светска държава и за общоживеенето в нея е валидно и редно това, което е законно. В същото време смятаме, че етиката и моралът са безусловни елементи на концепциите за лично спасение на душата, поради което ги приемаме и приветстваме като висша форма на развито съзнание и пробудена човешка съвест – това са източниците на понятия познати като лично и обществено приемливо поведение и мярка за приличие. Знаем, че не всички съвременни форми и методи за обогатяване от власт са описани като незаконни. Така че е възможно и за съжаление често се случва у нас порочните да четат морал. Но имаме и обща национална представа за приличие, на която ние сме наследници, и която спазваме. Ние държим на етиката и почитеността във всички човешки дела, включително и в политическите. За нас, десните, използването на управленски, административни и политически позиции за целите на личното и семейно обогатяване, включително когато за това се използват вратички във властта или се нагажда законът, е недостойно и позорно.

За патриотизма

Всяко общество възпроизвежда значими, непренебрежими ценности, свързани с националната му идентичност и нейното съхраняване. Това е част от непреходното културно наследство и традиция. Хилядолетното историческо развитие на българския народ потвърждава, че съхраняването и опазването на традиционните обичаи и духовност и реализацията на културната ни идентификация имат съдбоносно значение както за културното ни развитие, така за и трайно ни присъствие на Балканите и в Европа. За нас, десните, тези изконни ценности се почитат с отношение, което се нарича патриотизъм, и се отстояват като национални интереси, което се нарича национализъм. За нас България е еднонационална, многоетническа държава! Ние осъждаме агресивния национализъм и псевдонационализъм, които се основават на омраза, стремеж за превъзходство над други хора, общности и държави, над други етноси и вероизповедания. Защото за нас различието и многообразието са част от богатството. Ние като патриоти сме за мир и стабилност, развитие и благоденствие както за всички общности в България, така и за нашите съседи. За нас българският национален идеал, за който се бореха дедите ни, днес се осъществява в Обединена Европа. Но ние можем да бъдем добри европейци, само ако преди това сме добри българи. Патриоти сме и затова, защото сме готови

да бъдем нетърпими с тези, които са нетолерантни към България. Ние сме против всички попълзновения на великоимперски интереси, които са в ущърб на българския суверенитет.

За нас самите и за нашето бъдеще

Обществото е резултат от бавно и постепенно историческо развитие. Ние ценим историята и черпим поуки от нея. Уважаваме българските обичаи, традиции и институции, защото въплъщават вековната мъдрост и опит на нашия народ. Историята ни кара да бъдем благоразумни скептици спрямо всякакви абстрактни политически принципи и философски доктрини. За здравия разум няма сигурно рационално познание за обществото, защото хората и техните общности са безкрайно сложни и непредсказуеми. Историята на България ни предупреждава, че човешкият разум не е всемогъщ, че утопичното мислене и социалното инженерство са не само погрешни и опасни - те са в състояние да разбият живота на поколения. Ние сме преживели византийско и турско робство, и един зловещ комунистически експеримент и няма да допуснем друг подобен. Сигурността, справедливостта, солидарността и останалите ценности не са абсолютни, защото като всяко човешко дело дават възможност да се злоупотреби с тях. Ние помним, че първият законен бизнес на мутрите беше да продават сигурност като застрахователи. Свидетели сме как в собствената ни страна свободата без носене на съпътстващата я отговорност, без необходимата сигурност и справедливо правоприлагане, създаде олигархия и криминално забогатели бизнесмени, които се възползваха от възможността да изперат приходите си и да легализират доходите си. Притежаваме необходимата решимост да се преборим с този феномен и да се концентрираме върху развитието и просперитета, които само една промислена и подкрепена от обществото дясна политика, може да ни осигури.

Благосъстоянието на хората и удовлетвореността на обществото са критерий за успеха на политиката.

Днес този критерий има напълно конкретен израз - да постигнем такова икономическо и социално развитие, че достойнството, качеството и стандартът на нашия живот да бъдат съизмерими с тези на европейските ни съюзници!

Приели и подписали идейната и ценностна политическа платформа на коалиция „Десните“:

1. За гражданската квота:

Д-р Илко Семерджиев.....

2. За ПП Български демократически форум:

Г-жа Жаклин Толева

3. За ПП Единна народна партия:

Г-жа Мария Капон

4. За ПП Синьо единство:

Г-н Христо Панчугов